

EEN WAARNEMING BETREFFENDE DE PIMPELMEES

(*Parus coeruleus*).

Het is een waar genoegen om zich eens een poosje op te houden in den boomgaard, wanneer deze in bloei staat. Men geniet niet alleen van het prachtige gezicht, dat U te aanschouwen wordt gegeven, maar tusschen het bloemenkleed is het soms een en al bedrijvigheid van sommige vogelsoorten, die druk bezig zijn elk takje, reetje en spleetje nauwkeurig te onderzoeken, of er ook iets van hun gading is.

Bij een bezoek aan een kroozenboomgaard, die prachtig in bloei stond, werd mijn aandacht getrokken door een paar boomen, waarvan eenige takken heel donker afstaken tegenover het zoo mooie witte bloemenkleed. Naderbij komende bleek het mij, dat deze waren afgestorven. Nauwelijks stond ik bij den boom, of met groote vrijheid kwam een pimpelmees, op een afstand van slechts enkele meters van mij verwijderd, den afgestorven tak inspecteeren. In den tijd van een oogenblik werd een klein gedeelte ontschorst en iets naar binnen gewerkt. Dit werd op andere gedeelten van den afgestorven tak herhaald, terwijl kleine zijtakjes soms geheel werden afgerukt. Na een poosje verwijderde zich de pimpelmees, zoodat ik ook gelegenheid kreeg, den tak eens nader te bekijken. Het bleek, dat deze tallooze larven van den pruimenschorssnuitkever, (*Magdalinus pruni* L = *Magdalis ruficornis* L) herbergde.

Waarom de pimpelmees kleine zijtakjes afrukte, werd mij duidelijk, toen ik dit ook deed, want onder aan den voet van het takje bleek een larve te zitten.

Dat er uit die afgestorven takken heel wat larven zijn bemachtigd, blijkt wel hieruit, dat o.a. een tak van ± 10 c.M. omtrek over een lengte van ± 25 c.M., zoogoed als geheel was ontschorst.

Elst, Maart 1920.

TH. J. DE VIN.